

Yeş 29:13-16 (s. 875)
1.Pet 2:4-10 (s. 1558)
Mark 12:1-12 (s. 1263)

İsa onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. «Adamın biri bağ dikti, çevresini çitle çevirdi, üzüm sıkmak için bir çukur kazdı, bir de bekçi kulesi yaptı. Sonra bağı bağcılara kiralayıp yolculuğa çıktı.

Mevsimi gelince bağın ürününden payına düşeni almak üzere bağcılara bir köle yolladı. Bağcılar köleyi yakalayıp dövdü ve eli boş gönderdi. Bağ sahibi bu kez onlara başka bir köle yolladı. Onu da başından yaralayıp aşağıladılar. Birini daha yolladı, onu öldürdüler. Daha birçok köle yolladı. Kimini dövüp kimini öldürdüler.

«Bağ sahibinin yanında tek kişi kaldı, o da sevgili oğluydu. «Oğlumu sayarlar» diyerek bağcılara en son onu yolladı. «Ama bağcılar birbirlerine, «Mirasçı budur, gelin onu öldürelim, miras bizim olur» dediler. Böylece onu yakaladılar, öldürüp bağdan dışarı attılar.

«Bu durumda bağın sahibi ne yapacak? Gelip bağcıları yok edecek, bağı da başkalarına verecek. Şu Kutsal Yazıyı okumadınız mı? «Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu. Rab'bin işidir bu, Gözümüzde harika bir iş!» »

İsa'nın bu benzetmede kendilerinden söz ettiğini anlayan Yahudi önderler O'nu tutuklamak istediler; ama halkın tepkisinden korktukları için O'nu bırakıp gittiler.

Bağ, bağcılar ve bağ sahibi

Bağ nasıldır?

”Adamın biri bağ dikti.” Bu sözleriyle İsa konuşmaya başlıyor. Bu sözleriyle başlayan bir hikaye duyduğumuz zaman ne anlıyoruz?

Benim gibi bir Finlandiyalı, genellikle bir bağın nasıl olduğunu bilmiyor. Kendi ülkesinde üzüm üretilmediği için hiç bağ görmemiş. Bu yüzden İsa'nın anlattığı hikayeyi duyunca sadece sözleri anlıyor. Evet, adamın biri bağ dikti. Bana ne?

Ama memleketinde üzüm, asma ve bağlar bulunan bir insan çok daha iyi anlıyor. Çocukken kardeşleriyle asmaların arasında koştuğunu hatırlayabilir. Bugün de burnunda bağın kokusunu koklayabilir. Olgun üzümlerin tadı damağında hala kalabilir. Sımsıcak yaz günlerinde bağda yapılan işlerin, ne kadar ağır olduğunu biliyor. Kuraklığın ve böceklerin getirdiği sorunlarla savaşmayı da tanıyor. Böyle bir insan, İsa'nın sözlerini duyunca ”bana ne” demez. Bu konu önemlidir çünkü. Bu konu bana dokunur. Sen bunu biliyorsun.

Şimdi, İsrail'liler de bağı bilirlerdi. Sadece bağlar arasında yaşadıkları için değil, Kutsal Yazılardan da biliyorlardı. İsa, bu benzetmeyi anlatmaya başladığı zaman, sözlerini duyan biri ”bana ne” diyemedi. Hikayeyi hemen tanıyordu. Peygamber Yeşaya'nın kitabında bulunan bu sözler aklına geldi:

”Toprağı verimli bir tepede Sevgilimin bir bağı vardı. Toprağı belleyip taşları ayıkladı, Seçme asmalar dikip orta yere bir gözcü

kulesi yaptı.Üzüm sıkılmak için bir çukur kazdı Ve bağının üzüm vermesini bekledi. - - -

*Her Şeye Egemen RAB'bin bağı İsrail halkı,
Hoşlandığı fidan da Yahuda halkıdır.”
(Jes 5:1–2, 7)*

İsa'nın sözlerini duyan Yahudi, hemen anladı ki bu sözler benim hakkımda konuşuyor. Ben Allah'ın kurduğu bağda yaşıyorum. Allah atalarımın bütün vaatleri verdi. Allah, halkımı Mısır'daki kölelikten özgürlüğe götürdü. Allah, bizi kendi topraklarımıza getirdi. Düşmanlarımıza karşı Allah savaştı. Evet, Allah'ın bağındaki benim.

Bağda çalışan bağcılar var. Bağ sahibi onları görevlendirdi. Sahibin verdiği emirler ve öğütlere göre çalışmaları gerekiyordu. Toprağın işlenmesi, asmaların sulanması, zararlı otların ve çalıkların yolunması, çubukların kesilmesi, meyvelerin toplanması bağ sahibinin arzusuna göre yapılması lazımdı. Öyle ki bağ sahibi, beklediği meyveyi alabilirdi. Bağcılar, kendi bağlarında çalıştıkları gibi çalışmalıydılar. Aslında daha da iyi çalışmalıydılar. Eğer bağcı kendi bağında kötülük yaparsa, zararı da kendisi alır. Öbürünün bağında çalışırsa hem kendine hem de efendisine zarar verebilir.

Senin bağın ne?

Şimdi aramızda bir İsrail'li bulunmaz sanırım. İsrail halkı Allah'ın bağıydı. Ama bize ne? Biz Allah'ın bağında çalışıyor muyuz? Senin belli bir süre için Allah'tan aldığın bir görev var mı?

Eğer bir işin varsa, işini kimden aldın? Şirketten mi aldın? Patronundan mı aldın? Bir yandan herhangi belki bir işadamından aldın. Fakat o da sana kendi elinden iş veremez. O'nun da

efendisi var. Efendisinin de efendisi var. Sonunda iyiliklerin her şeyi, bütün işlerimiz de, Allah'tan gelir. Sana verilen doğru ve yasal herhangi bir iş, en asıl anlamında Allah'ın verdiği iştir. Bu yüzden sadece patronun emirlerine göre değil, Allah'ın arzusuyla uyumlu bir şekilde işini yerine getirmelisin. Kendi görevini yaptığın sırada sadece senin maaş alman yetmez. Patronun ve şirketin de senin çalıştıklarından faydalanma hakkı var. Savruk bir şekilde çalışarak ya da tembellik ederek onlara zarar vermeyeceksin. Tam tersine onların yararı için çalışacaksın. Bağın asıl sahibi olan Allah, her yerde yüceltilmiş olsun diye çalışmalıyız.

Kısa İlmihal bize böyle öğretiyor: Dünyadaki efendilerinizin sözünü Mesih'in sözünü dinler gibi saygı ve korkuyla, saf yürekle dinleyin. Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için yapmayın. Mesih'in kulları olarak Allah'ın isteğini candan yerine getirin. İnsanlara değil, Rab'be hizmet eder gibi gönülden hizmet edin. Çünkü ister köle ister özgür olsun, herkesin yaptığı her iyiliğin karşılığını Rab'den alacağını biliyorsunuz.

Allah, işten başka hangi görevleri sana vermiştir? Allah'tan belli bir süre için aldığımız diğer şeyler de bulunur. Mesela aile. Çocuklarımız zaten kısa bir süre yanımızda kalırlar. Kısa şu seneler için aldığımız görevi azımsamayalım. Yetiştirme görevini de kendi kafalarımıza göre değil, Allah'ın buyruklarına göre yapmalıyız. Küçüklerimizi Rab'bin terbiye ve öğüdüyle büyütmeliyiz.

Ve sadece çocukları değil, eşi de Allah verir. Onunla yaşamaya, beraber uğraşmaya, Allah bizi çağırır ve kendi öğütleriyle görevlendirir.

Aslında bütün hayatımız, Allah'ın bize belli bir süre için verdiği görevdir. İster evde, ister işte, hem kilisede hem de sokakta, her hangi bir şey yaparken, hayatımızdan ve yaptıklarımızdan sorumluyuz. Sadece insanların önünde ve toplum içinde değil. Asıl sorumluluğumuz Allah'ın önündedir. Bütün yaptıklarımızla, bütün yapmadıklarımızla da O'nun önünde yaşıyoruz.

Bunu anlayarak şimdi İsa'nın benzetmesine bir daha dönelim.

Bağcılar nasıldı?

Adamın biri bağ diktikten sonra bağcılara onu kiraladı. Acaba nasıl bağcılara? Eğer sen büyük çabalarla bir bağ kursan, herhangi bir kiracıya onu vermezsin, değil mi. En güvenilir, en çalışkan, en doğru ve işini bilen bağcılara verirsin. Benzetmedeki adam da mutlaka öyle yapmak istedi. Yolculuktayken bağın iyi meyve vermesini istedi, buna göre bağcılar seçmiş.

Fakat ne oldu? Bağda nasıl çalıştıklarını öğrenmiyoruz. Tembellik edip etmediklerini bilmiyoruz. Sahibin beklediği ürünün olup olmadığını da bilmiyoruz. Öğrendiğimiz tek şey şudur: bağ sahibinin payını ona vermediler. Aslında sahibe hiç saygı göstermediler. Tersine bağın durumunu kontrol etmeye gelen hizmetçileri ya dövdü ya da öldürdüler.

Böyle bağcılar olabilir mi? Niye böyle davranıyorlardı? Belki bağ sahibini tanımıyorlardı. Belki onun zayıf ve güçsüz olduğunu düşünüyorlardı. Herhalde bağda o kadar uzun çalışmışlardı ki bağın kendilerine ait olduğunu zannettiler. Gururlanarak her şeyin sahibi ve efendisi gibi davranmaya başladılar.

Ya da, belki bağ sahibinin istediği ürün bulunmadı. Belki bağcılar, ellerinden gelen her şeyi yapıyorlardı. Tüm gün ve gece

çalışıyorlardı. Fakat sahibin gönderdiği hizmetçilere verebilecekleri tek bir üzüm bile yoktu. Senelerce çalıştıkları halde bağ, doğru üzüm vermedi.

Yeşaya'nın sözlerine göre bağın durumu buydu:

"Bağım için yapmadığım ne kaldı? Ben üzüm vermesini beklerken niçin yabancı üzüm verdi?" (Jes 5:4)

"RAB adalet bekledi, Zorbalık gördü;

Doğruluk bekledi, Feryatlar duydu." (Jes 5:7)

Bizim de işlerimizde, ailelerimizde ve bütün hayatımızda aynı şeyler olabilir. Kendi sorumluluğumuzu unutarak patronun ya da Allah'ın arzusuna göre çalışmıyoruz. Hizmetçi yerine efendi olmak istiyoruz. Her şeyi kendi kafalarımıza göre yapmak istiyoruz.

Ya da belki sen de elinden gelen her şeyi yaptın. Belki şirketin en iyi elemanı olarak çalışıyordun, fakat kâr olmadı. Belki çocuklarını yetiştirirken saçını süpürge ettin, fakat doğru yoldan sapmış olduklarını görüyorsun.

Herhalde kendi hayatında da iyi olanı yapmaya çalışıyorsun, Allah'ın sözünün doğrultusunda gerçekten yaşamak istiyorsun. Her bakımdan doğru bir insan olmaya çalışıyorsun. Fakat bağ üzüm vermez. Doğruluk yapmak yerine günaha düşersin. Gerçek yerine yalan söylüyorsun. Kardeşini sevmek yerine onu kıskanıyorsun ya da ona içerliyorsun. Komşuna ya da ortağına fayda sağlamak yerine kendini hile ve aldatma planlamakta buluyorsun.

Ne yapıyor Allah? Hizmetçisi yoluyla sözünü gönderiyor. Sadece bir kere değil. Sabırla bekleyerek, tekrar ve tekrar bağcılara yaklaşmaya çalışıyor. Sanki öfkenlendirilmiş değil, öldürülmüş

olan kölenin peşine de yeni bir köle gönderiyor. Ancak bağcılar sözlerine değer vermezler.

Böyle bağcılara ne yapılmalı? Nasıl okuduk?

"Bu durumda bağın sahibi ne yapacak? Gelip bağcıları yok edecek." Yeşaya da aynı şekilde yazıyordu:

"Şimdi bağıma ne yapacağımı size söyleyeyim: Çitini söküp atacağım, varsın yiyip bitirsinler; duvarını yıkacağım, varsın çiğnesinler. Viraneye çevireceğim onu; budanmayacak, çapalanmayacak; dikenli çalılar bitecek her yanında. Üzerine yağmur yağdırmazınlar diye bulutlara buyruk vereceğim."
(Yeş 5:5-6)

Soruları sorulmaz. Bağcıların iyi niyetli olup olmadıklarıyla kimse ilgilenmez. Bağcılar sahibin beklediği ürünü vermezlerse, yok edilecek. Onlardan ötürü bütün bağ yıkılacak.

Yaptığımız işleri dürüst bir şekilde düşünürsek, aile hayatımızı düşünürsek, yaşamımızın çeşitli dallarını Allah'ın sözüyle değerlendirirsek, acaba şu bağcıların durumu bizimkiden farklı mı? Benzetmedeki bağcılardan daha iyi bir sonuç kazandık mı biz?

Bağ sahibi

"Adamın biri bağ dikti." İsa'nın benzetmesinin merkezinde bağcılar değil. En önemli şahıs bağ sahibidir. Bütün iş onun yaptıklarından başlıyor. O bağın ürünlerini sabırla bekliyor. Bağcılar payını vermeseler de silahlı askerlerini meyve almaya göndermiyor. Tekrar ve tekrar hizmetçileriyle sözünü gönderiyor.

1980 yıllarında Ürdünde ortaya çıkan bir olay anlatılır. Ülkenin ordusunda çalışan 75 subay, darbe planlamaktaydı. Kral Hüseyin bunun farkına vardı. Ne yaptı? Subayları tutuklattı mı? Kendisine karşı devrim yapmayı düşünenleri öldürttü mü?

Yok. Tek başına, silahsız olarak subayların ortasına gidip onlara konuşmaya başladı: Darbe olursa, ordumuz bölünür, ülkemizde iç savaş çıkar, her yer karmakarışık olur, sayısız insan ölür. Ben buradayım. Beni öldürün. Bir şehit yeter.

Kral Hüseyin'in okuduğumuz benzetmeyi tanıyıp tanımadığını bilmiyorum. Fakat kendi davranışıyla halkını seven kralın yüreğini gösterdi.

Allah'ın sevgisi böyledir. Biz okuduk ki *Bağ sahibinin yanında tek kişi kaldı, o da sevgili oğluydu. <Oğlumun sayarlar> diyerek bağcılara en son onu yolladı.*

Kral Hüseyin öldürülmedi. Fakat Allah'ın tek Oğlu, İsa Mesih rezil edilip çarmıha gerilerek öldürüldü. Bağ yıkılmasın, bağcılar mahvolmasınlar diye Bağ sahibi kendi Oğlu'nu ölüme verdi.

Bunun anlamını görüyor musun? Bu demek ki sen, kendi işlerinde belki başarılı olmayan sen, kendi sorumluluğunu taşımayan sen, kendi ailende belki yetersizliği duyan sen, kendi hayatında belki büyük günahlar işleyen sen, İsa Mesih sayesinde affedilmişsin. Senin bağın üzüm vermese de Allah, seni öldürmek yerine kendi Oğlu'nu ölüme vererek seni kurtardı.

Bu demek ki sadece utanç kazanan sana, yalnız rezil edilmeye layık olan sana, bambaşka sonuç gösterilir: Senin günahların, senin utancın, senin cezan, senin acıların, senin hastalıkların,

senin ölümün, senin bütün her şeyin, İsa Mesih'in üstüne yüklendi.

Senin kazancınla Bağ Sahibinin mirasçısı öldürüldü. O'nun kazancıyla ise Bağ Sahibinin bütün mirası senin oldu. O'nun kutsallığı, O'nun yüceliği, O'nun göksel hazineleri, O'nun ebedi hayatı ve mutluluğu, O'nun her şeyi vaftizinden beri sana verilmiştir. Sadece belli bir süre için değil. Ebediyen sana verilmiştir.

Adamın biri ebedi bağ dikti. Artık kimseye kiralamadı. Sana verdi. Bu yüzden senin bugünkü bağında, işlerinde, ailende, bütün hayatında bulunan meyve iyi olsun kötü olsun, olduğu gibi onu Mesih'e bırak. O, senin ürettiğin yabancı üzümü kabul eder.

Ve bu Göksel Bağcı, senin önüne kendi meyvelerini getirir. Gerçek asma olan İsa Mesih'in üzümüyle soframız hazırlanmıştır. Senin eli boş çıkmaya gerek yok. Bu ebedi üründen senin payına düşeni alabilmen için her şey hazırdır. Bu üzüm, senin önümüzdeki hafta çalışacağın bağına da yeter.

Amin!